

Коментар Трифуна Ристића „Карикатура протеста или Црвени универзитет `Маркс 21`“ посвећен протеклом студентском протесту, изазвао је полемику и неке негативне коментаре, као и опширан одговор Срђе Николића. Ипак, да је питање вођства протеста и карактера блиокаде Филозофског и Филолошког факултета у Београду постављено уместо, сведочи и трибина у организацији Фондације „Фридрих Еберт“ и недељника „Време“ под називом „Нова српска левица“. Уместо анализе актуелних дешавања на светској и домаћој левици и студентског протеста, трибина се претворила у циркуски обрачун лидера Анархосиндикалистичке иницијативе Ратибора Тривунаца и професора социологије на Филозофском факултету Владимира Илића. Нерашчишћени рачуни у вези ранијих активности ова два јавна делатника леве оријентације, ескалирали су у груб вербални обрачун, зачињен узајамним вређањем и поливањем воде, док је разјареног Тривунца, после прекида трибине, на крају морала да смирује полиција.

Ситуацију је зачинио и „упад“ троје непознатих студената, учесника недавних „гибања“ који су накратко прекинули свађу читањем саопштења у коме су одбили сваку везу и са учесницима и са организаторима разговора, којима су поручили да „студенски покрет није платформа за популистичке политиканте“. На крају, после неуспешног покушаја да се дефинишу левичарски покрети у Србији, Матеј Меденица, члан организације „Маркс 21“ је закључио да покрет левице у Србији не постоји, а с том тврдњом је тешко не сложити се.

Ипак, много интересантније од препуцавања и поливања водом јалових тзв. левичара јесу међусобне оптужбе за рад за америчке обавештајне структуре. Изнервиран Тривунчевим претњама, Илић га је у једном тренутку оптужио за лицемерство и нечисту савест, пошто је, како је рекао, „амерички плаћеник најситније врсте који ради за ЦИА“. Као одговор, Тривунац је признао да је узео новац, али је рекао да је то урадио да би добио документе који компромитују Илића. Потом је оптужио ривала да и он ради за ЦИА, да би га на крају и полио водом.

Србија је, нажалост, премрежена радом бројних страних обавештајних служби, чији су агенти распоређени на свим стратешки важним местима, тако да оптужбе да је неко агент ове или оне службе нису ни необичне нити шокантне. Политички и друштвени живот у Србији тако је претворен у позориште лутака, које свесно или несвесно играју своје улоге по пројектованим шемама. Захваљујући друштвеном хаосу у коме се Србија налази, бројни појединци којима недостаје здрав разум и савест нашли су ухлебљење и афирмацију у различитим невладиним организацијама и форумима, али и државним установама попут Универзитета.

У некој иоле нормалној држави, ликови попут Тривунца били би потпуно маргинализовани, уместо што им угледни медији и фондације дају простор који ничим не заслужују, док студентима који још увек нису изгубили вољу за променама у образовању остаје да се што пре одаље од свих оних који и њих и идеју левице већ дуже време успешно компромитују. А имало би се, у том контексту, штошта рећи и о многим професорима.